

6 Μαρτίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΣΙΜΙΛΛΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΚΕΝ
ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 455/95)

5 *Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Πειθαρχικό παράπτωμα —
Ανάκριση — Κλήση σε απολογία — Πειθαρχική ποινή — Υποβολή
παραπόνου — Περιστάσεις επιβολής της ποινής και απόρριψης του
παραπόνου στην κριθείσα περίπτωση — Ελαττώματα της διαδικα-
σίας — Ακυρότητες.*

10 Η αιτήτρια, Υπολοχαγός, προσέφυγε κατά της πειθαρχικής ποινής
που της επεβλήθη και της απορρίψεως του σχετικού παραπόνου της.
Η αιτήτρια αξιωματικός του Υγειονομικού, τιμωρήθηκε διότι κατό-
πιν εισηγήσεώς της απολύθηκε προσωρινά νεοσύλλεκτος στρατιώτης
ενώ κατά την άποψη των ανωτέρων της αυτός θα έπρεπε να τύχει πε-
ραιτέρω ιατρικών εξετάσεων πριν απολυθεί.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

20 Είναι φανερό εν προκειμένω ότι δεν έγινε με κανένα τρόπο αξιο-
λόγηση της μαρτυρίας που λήφθηκε κατά την ανάκριση, ούτε υπάρ-
χουν ευρήματα που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι ενέργειες της
αιτήτριας ήταν σ' αντίθεση με τις διαταγές στις οποίες, εν πάση περι-
πτώσει, δε δόθηκε καμιά ερμηνεία. Επιπλέον, οι καθ'ων η αίτηση πα-
ρέλειψαν να αναφέρουν, τόσο στο "Φύλλον Ενημερώσεως Εισηγήσε-
ων όσο και στην επιστολή/κλήση της αιτήτριας σε απολογία, ολόκληρο
το κείμενο των σχετικών διαταγών και ιδιαίτερα της φράσης "κα-

τά κανόνα” αφήνοντας να νοηθεί ότι οι διαταγές ήταν σαφείς και απόλυτες. Όπως φαίνεται όμως από το κείμενο της απόφασης του Διοικητή, οι σχετικές διαταγές δε φαίνεται να κριθθηκαν απόλυτες. Τελικά, φαίνεται ότι έγινε η πειθαρχική δίωξη της αιτήτριας για να αποφευχθούν δυσμενή σχόλια σε βάρος της Εθνικής Φρουράς, λαμβανομένου υπόψη ότι ο νεοσύλλεκτος ήταν γιός αξιωματικού. 5

Οι καθ’ων η αίτηση ούτε σε ερμηνεία των σχετικών διαταγών προέβηκαν, ούτε στη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσουν κατά πόσο οι συγκεκριμένες ενέργειες της αιτήτριας συνιστούσαν πράγματι πειθαρχικό παράπτωμα. Αλλά, αφού υπήρχε αμφιβολία όσον αφορά την ερμηνεία των διαταγών και για να αποφευχθούν τυχόν δυσμενή σχόλια σε βάρος της Εθνικής Φρουράς αποφάσισαν να την καλέσουν σε απολογία, χωρίς πρώτα να προβούν σε διαπίστωση κατά πόσο οι συγκεκριμένες ενέργειες συνιστούσαν παράβαση των διαταγών. Απ’ εκεί και πέρα και απ’ ης στιγμής η αιτήτρια κλήθηκε σε απολογία, θεωρήθηκε απλά ένοχη του αδικήματος για το οποίο κατηγορήθηκε, χωρίς καμιά απολύτως αιτιολογία. Οι απόψεις που προβάλλει η ίδια στην απολογία της δε φαίνεται αν λήφθηκαν υπόψη και με ποιο τρόπο. 10 15 20

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Γεώργιος Κυριάκου ν. Δημοκρατίας*, οι πειθαρχικές αποφάσεις, λόγω της φύσης τους, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά από την εκτίμηση των οποίων πείσθηκε το αρμόδιο όργανο ότι διαπράχθηκε πειθαρχικό αδίκημα, πράγμα που δεν έγινε στην προκειμένη περίπτωση. 25

Η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Κυριάκου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 359.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ’ων η αίτηση 2 με την οποία απέρριψαν το παράπονο της αιτήτριας κατά της πειθαρχικής ποινής που της επιβλήθη στις 22 Φεβρουαρίου, 1995. 40

Σ. Οικονομίδης, για την Αιτήτρια.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι μόνιμος Αξιωματικός Υγειονομικού, Ιατρός Γενικής Ιατρικής, του Στρατού της Δημοκρατίας. Με την προσφυγή της ζητά τις ακόλουθες θεραπείες όπως διατυπώθηκαν από το δικηγόρο της:

10

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Καθ' ου η αίτηση αρ. 2 ημερομηνίας 22-3-95 με την οποία έκρινε το παράπονο που η αιτήτρια υπέβαλε κατά πειθαρχικής ποινής που της επιβλήθηκε στις 22-2-95 ως αβάσιμο, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιασδήποτε έννομης συνέπειας.

15

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Καθ' ου η αίτηση Αρ. 1 ημερομηνίας 22-2-95 με την οποία επέβαλε στην Αιτήτρια την πειθαρχική ποινή της 4ήμερης κράτησης, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιασδήποτε έννομης συνέπειας.”

20

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

25

Η αιτήτρια διορίστηκε στο βαθμό Υπολοχαγού και αποσπάστηκε για υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά. Από 15.7.93 υπηρετεί στο Κέντρο Εκπαίδευσης Νεοσυλλέκτων (ΚΕΝ) Λεμεσού. Με απόφαση του Υπουργού Άμυνας η αιτήτρια ορίστηκε μέλος του Συμβουλίου Κατατάξεως το οποίο θα διενεργούσε την εξέταση της σωματικής ικανότητας των στρατευσίμων που θα κατατάσσονταν στο ΚΕΝ Λεμεσού κατά τον Ιούλιο του 1994, και ήταν το Υγειονομικό μέλος του Συμβουλίου.

30

Με επιστολές ημερομ. 1.10.94 και 11.10.94 δόθηκαν οδηγίες για τη διενέργεια ανάκρισης προς εξακρίβωση των συνθηκών κάτω από τις οποίες ο νεοσύλλεκτος στρατιώτης Δημητρίου Δημήτριος κρίθηκε από το Συμβούλιο κατάταξης του ΚΕΝ Λεμεσού ως ακατάλληλος για στράτευση.

35

40

Όπως φαίνεται από την έκθεση της ανάκρισης, ο Δημητρίου κατατάχθηκε στις 9.7.94 στο ΚΕΝ Λεμεσού. Μετά την ιατρική εξέταση στην οποία υποβλήθηκε από την αιτήτρια και με βάση γνώματέυσή της, ο νεοσύλλεκτος κρίθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο Κατατάξεως του ΚΕΝ Λεμεσού ως ακατάλληλος για στράτευση,

ως πάσχων από “σύνδρομο προδιέγερσης (Wolf-Parkinson-White)” με κρίσεις παροξυστικής ταχυκαρδίας και του χορηγήθηκε προσωρινό απολυτήριο. Όπως φαίνεται, η αιτήτρια βάσισε την κρίση της για την κατάσταση της υγείας του νεοσύλλεκτου, εκτός από τη δική της εξέταση, σε ιατρικό πιστοποιητικό που προσκόμισε ο νεοσύλλεκτος από τον ιδιώτη ειδικό καρδιολόγο που τον παρακολούθησε για τρία χρόνια, και σε ηλεκτροκαρδιογράφημα που είχε γίνει περίπου 6 μήνες πριν, και μετά από τηλεφωνική συνομιλία της με τον ιδιώτη ιατρό.

5

10

Με βάση την ανάκριση η αιτήτρια κρίθηκε υπεύθυνη για αμελή εκτέλεση καθηκόντων γιατί δεν τήρησε τις ισχύουσες διαταγές και οδηγίες και κλήθηκε με επιστολή ημερομ. 15.2.95, από το Διοικητή του ΚΕΝ Λεμεσού που ήταν ο Διοικητής της, σε διοικητική απολογία. Η αμέλεια συνίστατο, όπως αναφέρεται στην επιστολή, στο ότι η αιτήτρια στήριξε την κρίση της για την πάθηση του νεοσύλλεκτου, σε πιστοποιητικό ιδιώτη ιατρού και ηλεκτροκαρδιογράφημα που είχε γίνει 6 μήνες πριν, “κατά παράβαση της ΠΔ της ΔΥΓ/ΓΕΕΦ η οποία συνοπτικά προβλέπει ότι ο προσδιορισμός της πάθησης πραγματοποιείται βάσει γνωμάτευσης ειδικών για την πάθηση Στρατιωτικού ή Κυβερνητικού ιατρού μετά από κλινική ή εργαστηριακή εξέταση που γίνεται στα αντίστοιχα νοσοκομεία (Στρατιωτικό 106 ΣΝΕ ή στο Κρατικό).”

15

20

Η αιτήτρια υπέβαλε την απολογία της στις 18.2.95. Στην απολογία της αναφέρει ότι η διάγνωσή της δεν βασίστηκε απλά στο πιστοποιητικό και το ηλεκτροκαρδιογράφημα που προσκόμισε ο νεοσύλλεκτος, αλλά είχε και συνομιλία μαζί του αναφορικά με τα συμπτώματα της ασθένειάς του, βεβαιώθηκε δε για την πάθησή του μετά από την κλινική εξέταση στην οποία τον υπέβαλε. Πέραν τούτου και για άρση πάσης αμφιβολίας, επικοινωνήσε τηλεφωνικά με τον θεράποντα ιατρό του, ο οποίος, όπως είπε, χαίρει μεγάλης εκτίμησης και φήμης, και ο οποίος επιβεβαίωσε την πάθηση του νεοσύλλεκτου. Όσον αφορά την κατηγορία, δεν την αποδέχτηκε και είπε ότι είχε εξουσία να προσδιορίσει την πάθηση σύμφωνα με το λεκτικό της ΠΔ 7.1/92 της ΔΥΓ/ΓΕΕΦ σε συνδυασμό με άλλες πρόνοιες, όπου αναφέρεται ότι ο προσδιορισμός της πάθησης διενεργείται πάντοτε από στρατιωτικό ιατρό, που στηρίζεται κατά κανόνα σε γνωμάτευση ειδικού για την πάθηση στρατιωτικού ή κυβερνητικού ιατρού, πράγμα που υπονοεί ότι η πρόνοια δεν δημιουργεί υποχρέωση. Η αιτήτρια ισχυρίστηκε επίσης ότι υπάρχει πρόνοια σύμφωνα με την οποία ήτο επιτρεπτό να ληφθούν υπόψη πιστοποιητικά που εκδίδονται από ιδιώτες ιατρούς.

25

30

35

40

Ο Διοικητής του ΚΕΝ Λεμεσού, αφού έλαβε υπόψη τη διοικητική απολογία της αιτήτριας, έκρινε ότι υπέπεσε στο αναφερόμενο πειθαρχικό παράπτωμα και της επέβαλε την πειθαρχική ποινή της 4ήμερης κράτησης.

5

Στην απόφαση του Διοικητή, ημερομ. 22.2.95, αναφέρεται ότι η αιτήτρια στήριξε την κρίση της “σε ιατρική γνωμάτευση που προσκόμισε ο Ν/Σ από ένα ιδιώτη ιατρό ειδικό καρδιολόγο περί της ασθένειάς του και ένα ηλεκτροκαρδιογράφημα το οποίο είχε φέρει μαζί του και που είχε γίνει πριν έξι (6) μήνες περίπου, ενώ μπορούσε να παραπέμψει τούτον σε Κρατικό ή Στρατιωτικό Νοσοκομείο, προκειμένου ν’ αποφευχθούν δυσμενή σε βάρος της Εθνικής Φρουράς σχόλια.”

10

15

Η πειθαρχική ποινή της αιτήτριας προωθήθηκε στον επόμενο ιεραρχικά προϊστάμενό της, το Διοικητή της ΙΙΙ Ταξιαρχίας Πεζικού, ο οποίος στις 24.2.95 την αύξησε σε 10ήμερη κράτηση με το ίδιο αιτιολογικό.

20

Η ποινή της αιτήτριας επαυξήθηκε περαιτέρω στις 20.3.95 σε 5νήμερη φυλάκιση από το Διοικητή της Εθνικής Φρουράς στον οποίο προωθήθηκε τελικά το θέμα.

25

Η αιτήτρια, όταν πληροφορήθηκε για την ποινή που της επιβλήθηκε από το Διοικητή του ΚΕΝ Λεμεσού, θεώρησε τον εαυτό της αδικημένο και υπέβαλε, στις 13.3.95, αναφορά “παραπόνου” σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν. 12 των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουράς του 1964-1979, ισχυριζόμενη και πάλιν ότι δεν παρέβηκε καμιά διαταγή.

30

Το αίτημά της απορρίφθηκε από το Διοικητή ΚΕΝ Λεμεσού στις 16.3.95 και η αιτήτρια ζήτησε, με γραπτή αναφορά της ημερομ. 17.3.95, να εξετασθεί το παράπονό της από την αμέσως ανώτερη προϊσταμένη αρχή, που ήταν ο Διοικητής της ΙΙΙ Ταξιαρχίας Πεζικού. Ο τελευταίος με επιστολή ημερομ. 22.3.95 γνωστοποίησε την απόρριψη του αιτήματος της αιτήτριας.

35

Στη συνέχεια η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

40

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται ότι η αιτήτρια δεν περιέπεσε, σε κανένα πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά τιμωρήθηκε γιατί ασκώντας τη διακριτική εξουσία που της παρείχε ο νόμος και οι διαταγές του ΓΕΕΦ, επέλεξε μεταξύ εξίσου νόμιμων λύσεων, εκείνη που κατά την κρίση της άρμοζε περισσότερο στην περίπτωση.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, αφού έκανε αναφορά στα άρθρα 7, 8 και 17 του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου και της Π.Δ. 7-1/92 και 7-5/94 εισηγήθηκε ότι η χρήση του όρου "κατά κανόνα" εξυπακούει την εναπόθεση διακριτικής ευχέρειας στο Υγειονομικό μέλος του Συμβουλίου Κρίσεως, οι δε περιπτώσεις στις οποίες πρέπει 5
απαραιτήτως οι νεοσύλλεκτοι να παραπέμπονται για εξέταση από άλλα σώματα αναφέρονται συγκεκριμένα στις πιο πάνω διαταγές. Εφόσον δε η αιτήτρια μπορούσε με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της και τις ενέργειες στις οποίες προέβηκε να καθορίσει με βεβαιότητα την πάθηση του νεοσύλλεκτου δεν ετίθετο θέμα παραπομπής του για περαιτέρω εξετάσεις από άλλο ειδικό στρατιωτικό ή 10
κυβερνητικό ιατρό. Είπε επίσης ότι ο καθορισμός της πάθησης ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υγειονομικού μέλους του Συμβουλίου κατάταξης και δεν υπάρχει πρόνοια που να θέτει ως απαραίτητη προϋπόθεση για τον καθορισμό της πάθησης την 15
ύπαρξη γνωμάτευσης ειδικού για την πάθηση στρατιωτικού ή κυβερνητικού ιατρού. Υπέβαλε ότι πρόκειται για καλή τη πίστη εκτίμηση υπαρκτών στοιχείων και γεγονότων, που σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να εξομοιωθεί με πειθαρχικό παράπτωμα. Προβάλλεται επίσης η θέση ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν προέβηκαν στη δέ- 20
ουσα έρευνα για να διαπιστώσουν κατά πόσο η συγκεκριμένη ενέργεια της αιτήτριας συνιστούσε ή όχι πειθαρχικό παράπτωμα, ούτε υπάρχει νόμιμη αιτιολογία στην απόφασή.

Τέλος υπέβαλε ότι οι καθ'ων η αίτηση έκριναν την αιτήτρια ένοχη πειθαρχικού παραπτώματος ενεργώντας κάτω από πλάνη περί 25
τα πράγματα και το νόμο, αφού στην ουσία κρίθηκε ένοχη όχι γιατί ενήργησε κατά τρόπο που δεν μπορούσε ή δεν είχε εξουσία να ενεργήσει, αλλά γιατί δεν ενήργησε κατά τρόπο που μπορούσε μεν, δεν υποχρεούτο όμως να ενεργήσει, η δε απόφασή τους δεν ήταν 30
εύλογα επιτρεπτή.

Ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι η αιτήτρια έπρεπε να διαπιστώσει με τη βοήθεια ειδικών, την ύπαρξη κρίσεων παροξυντικής ταχυκαρδίας στην περίπτωση του νεοσύλλεκτου, στοιχείο που ήταν καθοριστικό αφού η έλλειψή του συνεπάγεται 35
κατάταξη του στρατεύσιμου στην κατηγορία I 4 οπότε δεν θα τύχαινε απαλλαγής. Είχε δε η αιτήτρια αυξημένη υποχρέωση να το πράξει, εφόσο επρόκειτο για παιδί στρατιωτικού και τυχόν απαλλαγή του χωρίς ενδελεχή έρευνα θα δημιουργούσε δυσμενή σχόλια για την Εθνική Φρουρά. Εν πάση περιπτώσει ισχυρίστηκε ότι πρό- 40
κειται για αξιολόγηση γεγονότων που εμπίπτει στην ουσιαστική κρίση της διοίκησης, και η οποία δεν ελέγχεται από το Δικαστήριο, εκτός αν η διοίκηση βασίστηκε σε αμφισβητούμενα γεγονότα ή η

απόφασή της δεν είναι εύλογα επιτρεπτή με βάση τα γεγονότα.

5 Οι επίμαχες διαταγές δεν κατατέθηκαν στο δικαστήριο. Έγινε σ' αυτές αναφορά από το δικηγόρο της αιτήτριας στη γραπτή του αγόρευση και το περιεχόμενό τους δεν αμφισβητήθηκε από το δικηγόρο των καθ'ων η αίτηση. Τις παραθέτω όπως παρατέθηκαν στην αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας.

10 “8. Οι αναφερόμενες στις ισχύουσες διαταγές του ΓΕΕΦ πρόνοιες που σχετίζονται με την από απόψεως υγείας κρίση της σωματικής ικανότητας των κατατασσομένων στην Εθνική Φρουρά Νεοσυλλέκτων Οπλιτών από τα Συμβούλια Κατάταξης, περιέχονται σε δύο Πάγιες Διαταγές της ΔΥΓ/ΓΕΕΦ, τη με Αρ. 7-1/92 “ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ” και στη με Αρ. 7-5/94 “ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ”, και έχουν ως εξής:

20 8.1. Υποπαράγραφος β παραγράφου 1 της ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ “2” στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ “Α” της Π.Δ. 7-1/92.

“β. Καθορισμός της πάθησης

25 (3). Ο καθορισμός της πάθησης διενεργείται πάντοτε από Στρατιωτικό ιατρό, που στηρίζεται, κατά κανόνα, σε γνωμάτευση ειδικού για την πάθηση Στρατιωτικού ή Κυβερνητικού ιατρού, μετά από εξέταση που έγινε στα αντίστοιχα Νοσοκομεία. Για απλές ή εμφανείς παθήσεις μπορεί να αποφανθεί και να κρίνει τη σωματική ικανότητα ή να χορηγήσει αναστολή ο 30 ιατρός του Συμβουλίου Κατάταξης.

35 (4). Σε περίπτωση που ο ιατρός του Συμβουλίου Κατάταξης δεν μπορεί να καθορίσει τη φύση και την έκταση της πάθησης, τότε με μέριμνα του ίδιου και του Προέδρου του Συμβουλίου, παραπέμπουν τον Στρατεύσιμο σε ειδικό ιατρό, Στρατιωτικό ή Κυβερνητικό, στο αντίστοιχο Νοσοκομείο”.

40 8.2. Παράγραφος 2 της ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ “2” στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ “Α” της ΠΔ 7-1/92

“2. Καθορισμός της Σωματικής Ικανότητας

α. Ο καθορισμός της σωματικής ικανότητας, διενεργείται

από το Συμβούλιο Κατάταξης, την ΕΕΣΙ και το Ιατροσύμβουλο του Υπουργείου Αμυνας, σύμφωνα με τα όσα ο περί Εθνικής Φρουράς Νόμος καθορίζει.

β. Επιλογή κατά την κατάταξη

5

(1) Κατά την κατάταξη των Στρατεύσιμων κρίνονται αυτοί που εμφανώς έχουν πάθηση και που εύκολα μπορεί να διαγνωστεί από τον ιατρό του Συμβουλίου Κατάταξης και η οποία περιλαμβάνεται στον Πίνακα περί Νοσημάτων και Βλάβων.

10

(2)

(3)

(4)

(5)

15

(6) Κατόπιν το Υγειονομικό μέλος προβαίνει σε έρευνα του αναμνηστικού και σε λεπτομερή εξέταση κατά σύστημα και:

(α) Λαμβάνει υπόψιν ως συμβουλευτικά τα τυχόν προσκομιζόμενα πιστοποιητικά υγείας που έχουν εκδοθεί από τους ιδιώτες ιατρούς ή ειδικούς Υγειονομικούς Αξιωματικούς ή ειδικούς ιατρούς των Κρατικών Νοσοκομείων.

20

25

(7) Από τα αποτελέσματα της παραπάνω εξέτασης καθορίζεται η σωματική ικανότητα και κρίνεται ο Στρατεύσιμος.

(8) Μετά τον καθορισμό της πάθησης και αντιπαραβολής αυτής με τον Πίνακα περί Νοσημάτων και Βλαβών, καθορίζεται η σωματική ικανότητα και ο Στρατεύσιμος κρίνεται όπως παρακάτω:

30

(α)

(β)

35

(γ) ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ: (I 5). Ετσι χαρακτηρίζονται οι πάσχοντες από πάθηση σε βαθμό και βαρύτητα όπως περιγράφεται στον Πίνακα περί Νοσημάτων και Βλαβών και οι υγιείς που έχουν ανάστημα κάτω από 1,40 μέτρο.

40

8.3. Παράγραφος 3 της Π.Δ. 7-5/94

“3. Με την παρούσα Π.Δ. κοινοποιούνται:

(α) Ο εγκεκριμένος από τον Υπουργό Αμυνας “Γενικός Πίνακας Νοσημάτων και Βλαβών”, με τον οποίο παρέχονται στις Υγειονομικές Επιτροπές και Ιατρικά Συμβούλια κατευθυντήριες γραμμές, βάση των οποίων και σε συνδυασμό με την κλινική εξέταση και τις εργαστηριακές εξετάσεις, θα γνωματεύουν περί της σωματικής ικανότητας κατά τρόπο ενιαίο, ορθό και δίκαιο, με γνώμονα το συμφέρον των ατόμων και της Εθνικής Φρουράς.”

10 8.4. Παράγραφος 8 της Π.Δ. 7-5/94

“8. Οι Υγειονομικές Επιτροπές και τα Ιατρικά Συμβούλια γνωματεύουν και κρίνουν για τη σωματική ικανότητα των Στρατεύσιμων, όπως καθορίζεται στο “Γενικό Πίνακα Νοσημάτων - Παθήσεων και Βλαβών” του Παραρτήματος “Α””.

8.5. Παράγραφοι 23 και 24 της Π.Δ. 7-5/94

“23. Τα Συμβούλια Κατάταξης σε περίπτωση που καλούνται να αποφασίσουν για τη σωματική ικανότητα ή για τη χορήγηση αναστολής κατάταξης, για λόγους που σχετίζονται με τη ψυχική κατάσταση των κατατασσόμενων, να παραπέμπουν τους Στρατεύσιμους στην ΕΕΣΙ ή στο Ιατρικό Συμβούλιο το οποίο ορίζεται από τον Υπουργό Αμυνας σε συνεννόηση με τον Υπουργό Υγείας, κατά περίπτωση.

24. Τα Συμβούλια Κατάταξης δεν έχουν αρμοδιότητα να αποφασίσουν για τη σωματική ικανότητα ή για τη χορήγηση αναστολής κατάταξης ατόμων που κρίθηκαν κατά το παρελθόν από την ΕΕΣΙ ή το Ιατρικό Συμβούλιο που ορίζεται από τον Υπουργό Αμυνας σε συνεννόηση με τον Υπουργό Υγείας. Τα άτομα αυτά επανεξετάζονται από το ίδιο όργανο.”

8.6. Γενικός Πίνακας Νοσημάτων - Παθήσεων και Βλαβών.

“524 1/5 (Σ1/5). Σύνδρομο προδιέγερση (WOLF PARKINSON - WHITE ή LOWN GA NONG-LEVINE κ.λ.π.) με βεβαιούμενες κρίσεις παροξυσμικής ταχυκαρδίας.”

Όπως φαίνεται από τα έγγραφα της ανάκρισης που βρίσκονται στο φάκελο τεκμήριο 1 λήφθηκαν καταθέσεις από 10 συνολικά μάρτυρες, συμπεριλαμβανομένης της αιτήτριας. Ανάμεσα στους μάρτυρες που κατέθεσαν ήταν ο πατέρας του νεοσύλλεκτου, ο

Πρόεδρος και τα άλλα δύο μέλη του Συμβουλίου Κατάταξης, ο Διοικητής της αιτήτριας, ο ιδιώτης ιατρός του νεοσύλλεκτου, ο Αρχίατρος και Διευθυντής ΔΥΓ/ΓΕΕΦ και μια Λοχαγός/Τμηματάρχης του Καρδιολογικού Τμήματος. Η ανάκριση αποσκοπούσε, όπως φαίνεται από το περιεχόμενο των καταθέσεων, στο να καταδείξει κατά πόσο οι ενέργειες της αιτήτριας ήταν αντίθετες με τις διαταγές, όπως τις αντιλαμβάνονταν οι διάφοροι μάρτυρες. 5

Κατά τη γνώμη των μαρτύρων 1, 4, 6, 7, 8 και 9, (αιτήτριας) οι ενέργειες της αιτήτριας βρισκόνταν στα πλαίσια των εξουσιών που παρείχαν οι διαταγές. Επιπλέον σύμφωνα με τη μαρτυρία των μαρτύρων 6 (ιατρός/Τμηματάρχης του Καρδιολογικού), 9 (αιτήτρια) και 10 (ο ιδιώτης ιατρός του νεοσύλλεκτου) η ασθένεια μπορούσε εύκολα και απλά να διαγνωσθεί από το Ηλεκτροκαρδιογράφημα, το οποίο αποτελεί και σαφή απόδειξη της πάθησης. Ο μάρτυρας 3, που ήταν και αυτός ιατρός δεν είπε τίποτε επί του σημείου τούτου. Είπε μόνο ότι ο νεοσύλλεκτος έπρεπε να παραπεμφθεί σε στρατιωτικό ή κυβερνητικό καρδιολόγο και ότι δεν μπορούσε το Συμβούλιο Κατάταξης να στηριχθεί σε γνωμάτευση και ηλεκτροκαρδιογράφημα ιδιώτη ιατρού. Οι μάρτυρες 2 και 5 δεν είχαν οτιδήποτε ουσιώδες για το θέμα. 10 15 20

Ο ανακριτής καταλήγει ως εξής:

“η. Επειδή εκ των καταθέσεων των πλέον ουσιωδών και ουδετέρων μαρτύρων της υπόθεσης ήτοι του Δντού ΔΥΓ/ΓΕΕΦ και της ιατρού καρδιολόγου του 106ΣΝΕ (3ος και 6ος μάρτυρας αντίστοιχα) φαίνεται ότι υπάρχει διάφορος γνώμη ως προς τον τρόπο κρίσεως του Ν/Σ Στρη Δημητρίου Δημήτριου από το Συμβούλιο Κατάταξης του ΚΕΝ ΛΣΟΥ και για να μην υπάρξει και η παραμικρή αμφιβολία και υπόνοια για τον τρόπο κρίσεως 25 30

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΦΡΟΝΩ

ότι ο Ν/Σ Στρη Δημητρίου Δημήτριος του Ανδρέα ΣΑ 13224 επανακριθεί όπως προβλέπεται από το Άρθρο 17Α του Νόμου περί της Εθνικής Φρουράς. Όσον δε αφορά τον καταλογισμό ή μη ευθυνών αυτό να γίνει μετά την επανάκριση του Δημητρίου Δημήτριου.” 35 40

Η έκθεση του ανακριτή φέρει ημερομηνία 9.12.94. Σε μεταγενέστερο έγγραφο, ημερομ. 28.1.95, που φέρει τίτλο “Φύλλον Ενημέρωσης Εισηγήσεων” αναφέρονται, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

“3. Οι κυριότερες διατάξεις των ΠΔ της ΔΥΓ/ΓΕΕΦ σύμφωνα με τις οποίες γίνεται η κρίση της σωματικής Ικανότητας των Νεοσυλλέκτων από το Συμβούλιο Κατατάξεως είναι συνοπτικά οι παρακάτω:

5

α. Ο προσδιορισμός της πάθησης πραγματοποιείται βάσει γνωμάτευσης ειδικού για την πάθηση Στρκού ή Κυβερνητικού ιατρού μετά από κλινική ή εργαστηριακή εξέταση που γίνεται στα αντίστοιχα Νοσοκομεία (είτε στο Στρκό είτε στο Κρατικό).

10

5. Από τα πιο πάνω εκτεθέντα προκύπτει ότι ο εν λόγω Ν/Σ κρίθηκε από το Συμβούλιο Κατατάξεως του ΚΕΝ Λεμεσού ως ακατάλληλος για στράτευση (15) και απολύθηκε από την ΕΦ, χωρίς να τηρηθούν οι ορθές και προβλεπόμενες διαδικασίες που προαναφέρθηκαν. Ακέραιη την ευθύνη φέρει το υγειονομικό μέλος του Συμβουλίου Κατατάξεως Υπίατρος (ΥΓ) Σιμιλλίδου Θεοδοσία η οποία, εκτέλεσε αμελώς τα καθήκοντά της, κατά παράβαση των ισχυουσών ρητών διαταγών και οδηγιών της ΔΥΓ/ΓΕΕΦ. Η αμέλεια αυτή της πιο πάνω Υπιάτρου δεν συνιστά ποινικό αδίκημα, αλλά πειθαρχικό παράπτωμα.”

15

20

Στο κάτω μέρος του εγγράφου αυτού υπάρχει η ακόλουθη χειρόγραφη σημείωση:

25

“Προτείνεται να κληθεί σε διοικητική απολογία η Υπίατρος (ΥΓ) Σιμιλλίδου από τον Δκτή της ΙΙΙ ΤΑΞ ΠΖ, ο οποίος και να επιβάλει τις ανάλογες κυρώσεις.”

30

Στις 15.2.95 η αιτήτρια κλήθηκε σε απολογία, όπως αναφέρεται πιο πάνω.

35

Τέλος, στο κείμενο της απόφασης του Διοικητή της αιτήτριας, ημερομ. 22.2.95, αναφέρεται ότι η αιτήτρια “ έκρινε ακατάλληλο ... ενώ μπορούσε να παραπέμψει τούτον ... προκειμένου ν’ αποφευχθούν δυσμενή σε βάρος της Εθνικής Φρουράς σχόλια”.

40

Είναι φανερό κατά την γνώμη μου από τα πιο πάνω ότι δεν έγινε με κανένα τρόπο αξιολόγηση της μαρτυρίας που λήφθηκε κατά την ανάκριση, ούτε υπάρχουν ευρήματα που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι ενέργειες της αιτήτριας ήταν σ’ αντίθεση με τις διαταγές στις οποίες, εν πάση περιπτώσει, δεν δόθηκε καμιά ερμηνεία. Επιπλέον, οι καθ’ων η αίτηση παρέλειψαν να αναφέρουν, τόσο στο “Φύλλον Ενημερώσεως Εισηγήσεων όσο και στην επι-

στολή/κλήση της αιτήτριας σε απολογία, ολόκληρο το κείμενο των σχετικών διαταγών και ιδιαίτερα της φράσης “κατά κανόνα” αφήνοντας να νοηθεί ότι οι διαταγές ήταν σαφείς και απόλυτες. Όπως φαίνεται όμως από το κείμενο της απόφασης του Διοικητή, οι σχετικές διαταγές δεν φαίνεται να κρίθηκαν απόλυτες. Τελικά, φαίνεται ότι έγινε η πειθαρχική δίωξη της αιτήτριας για να αποφευχθούν δυσμενή σχόλια σε βάρος της Εθνικής Φρουράς, λαμβανομένου υπόψη ότι ο νεοσύλλεκτος ήταν γιός αξιωματικού.

Κρίνω ότι οι καθ’ων η αίτηση ούτε σε ερμηνεία των σχετικών διαταγών προσέβηκαν, ούτε στη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσουν κατά πόσο οι συγκεκριμένες ενέργειες της αιτήτριας συνιστούσαν πράγματι πειθαρχικό παράπτωμα. Αλλά, αφού υπήρχε αμφιβολία όσον αφορά την ερμηνεία των διαταγών και για να αποφευχθούν τυχόν δυσμενή σχόλια σε βάρος της Εθνικής Φρουράς αποφάσισαν να την καλέσουν σε απολογία, χωρίς πρώτα να προβούν σε διαπίστωση κατά πόσο οι συγκεκριμένες ενέργειες συνιστούσαν παράβαση των διαταγών. Απ’ εκεί και πέρα και απ’ ης στιγμής η αιτήτρια κλήθηκε σε απολογία, θεωρήθηκε απλά ένοχη του αδικήματος για το οποίο κατηγορήθηκε, χωρίς καμιά απολύτως αιτιολογία. Οι απόψεις που προβάλλει η ίδια στην απολογία της δεν φαίνεται αν λήφθηκαν υπόψη και με ποιο τρόπο.

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση **Γεώργιος Κυριάκου ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 359, οι πειθαρχικές αποφάσεις, λόγω της φύσης τους, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες και να αναφέρουν τα πραγματικά περιστατικά από την εκτίμηση των οποίων πείσθηκε το αρμόδιο όργανο ότι διαπράχθηκε πειθαρχικό αδίκημα, πράγμα που δεν έγινε στην προκειμένη περίπτωση.

Καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.